

Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu (Jn 18, 37)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La solemnitat de nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món, fou instituïda per Pius XI l'any 1925. Després de la primera guerra europea (1914-1918), quan s'havia experimentat amb dolor la força del mal i de l'odi, juntament amb una situació política molt dèbil, que de fet va portar a la segona guerra mundial; en aquest context, l'Església convida a posar la mirada en la reialesa de Crist sobre tot el món, i en el seu regnat de pau, d'amor i de veritat.

La reialesa de Jesús, com ell digué a Ponç Pilat en el pretori, *no és cosa d'aquest món*. L'Església, comunitat dels creients en Crist, ha de ser sempre independent de tot poder d'aquest món. Passen els segles, i els poders d'aquest món canvien a una gran velocitat; però la reialesa de Crist roman pels segles. Aquesta és la aposta de present i de futur dels creients. Tot i això, no podem oblidar el que ens ensenya sant Agustí sobre l'Església: «Ella, sense cap mena de dubte, és protegida per la divina Providència amb el consol en la prosperitat, a fi que no es deixi vèncer per l'adversitat, i amb l'exercici en l'adversitat, perquè la prosperitat no el corrompi... D'aquesta manera, pelegrinant entre les persecucions del món i els consols de Déu, avança l'Església per aquest món en aquests dies dolents, no solament des del temps de presència corporal de Crist i els seus apòstols, sinó des del mateix Abel, primer just a qui va matar el seu impiu germà, i fins a la fi del món» (*La Ciutat de Déu*, XVIII, 51).

Jesús, Rei de l'univers, regna des del cor de les persones. Tot i que ell és el rei, és a la porta del cor de cada persona, trucant com un pidolaire, perquè el cor solament es pot obrir per dins: *Mira, sóc a la porta i truco. Si algú m'escolta i obre la porta, entraré a casa seva i menjaré amb ell* (Ap 3,20). Tothom, en un moment o altre de la seva vida, sent en el seu cor els trucs suaus i penetrants

El Cerro de los Ángeles

de Jesús. Qui amb sinceritat cerca la veritat i l'amor, en sentir aquest crida, no pot fer res més que obrir-li el cor: *Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu* (Jn 18, 37), digué Jesús.

Als creients en Crist, deixebles i missioners, ens pertoca d'ajudar els nostres germans a cercar amb sinceritat la veritat i l'amor, essent per a ells, amb la paraula, les invitacions, els gestos oportuns, que l'Esperit Sant ens inspire de fer, instruments del Senyor, que truca a la porta del seu cor.

